5. A szimfónia a 18. században

A szimfónia társadalmi funkciói a 18. Században

- bár a szimfónia a 19. század óta egyértelműen nyilvános
 hangversenyeken megszólaló, nagyszabású, többtételes zenekari darab
- a **18. században** jóval **többféle közegben és funkcióban** játszottak szimfóniákat

Előzményei:

- -régebben a barokk operanyitány olasz típusából = sinfoniának
 3tételes, gyors-lassú-gyors tételrendet követett
- 2. valószínű azonban, hogy **az olasz concerto műfaja** legalább ilyen fontos előzményét jelentette
- **templomi használatra is** írtak szimfóniákat **(sinfonia da chiesa)**; **Haydn** lassú tétellel induló négytételes , illetve gregorián dallamot idéző szimfóniáiról ezt feltételezik
- a zenekari műfaj története és színpadtól való függetlenedése minden valószínűség szerint

Itáliában, az 1730-as években kezdődött:

Giovanni Battista SAMMARTINI (1700 v. 1701–1775)

- Milánóban született, és egész életét ott is töltötte
- -egyházzenész pozícióban
- operák és egyházi művek +hangszeres művek: szonáták, concertók és 155 szimfóniát
 - az 1730-as évekbeli szimfóniáit 3- vagy 4-szólamú vonószenekarra
 - az 1740-es évekre kialakult standard alap zenekari apparátus: sinfonia a 8 (otto) = 2 ob, 2 cor, archi (vonósok)
 - szimfóniái háromtételesek, jellemzően gyors-lassú-gyors tételrenddel
 - 1772-es A-dúr szimfóniája, hasonlít egy korai Mozart szimfóniához (ő ekkor utazott Itáliába) , szonátaformában

Johann STAMITZ (Jan Stamic; 1717–1757)

- a **négytételes szimfóniatípus kialakítása** és a **menüett középtételként** való integrációja az ő érdeme
- 1741-től MANNHEIMI UDVARÁNAK zenekaránál, hegedűsként --> koncertmesterként---> zeneigazgatóként
 - vezető szerepet játszott az udvari zenekar hírnevének megalapozásában; kitűnő hangszeres előadók; az itteni szimfonikus szerzők műveinek hangszerelése többnyire jóval kidolgozottabb az olaszokénál
 - a mannheimi szerzők műveinek jellegzetes eleme a zenekari crescendo és a szonátaexpozícióbeli témák visszatérésbeli eltérő sorrendie ("tükrös repríz")

 - két fia, Carl és Anton fontos szerepet játszott a párizsi szimfonikus stílus kialakításában, ők honosították meg

Joseph <u>HAYDN</u> (1732–1809)

- Eszterházy-szolgálatban komponált szimfóniái nem nyilvános koncertelőadásra készültek; még Beethoven "Eroicá"-ját is zárt körű előadás keretében, Lobkowitz herceg palotájában mutatták be 1804-ben
 -Haydn Párizsi (no. 82–87, komp. 1785–86) és Londoni szimfóniáit (no.
- □ -Haydn Párizsi (no. 82–87, komp. 1785–86) és Londoni szimfóniáit (no. 93–104, komp. 1791–95) viszont nyilvános hangversenyeken mutatták be
- -több évtizeden keresztül írt szimfóniákat
- -Eszterházy szolgálatban volt a legtartósabb kapcsolata egy együttessel (neki kellett a hangszereket rendben tartani, kapcsolatot tartani a zenészekkel) 60-70-80-as évek
- -60.szimfónia : furcsa, 6 tételes
- -Londonban teljesen más hallgatóság számára kellett komponáljon

Napszak -szimfóniák:

- korai mű, egy három tételből álló ciklus:

- no. 6 "Le matin" (Reggel) D-dúr, 4-tételes (LGy-L-M-Gy)
- no. 7 "Le midi" (Dél) C-dúr, 4-tételes (LGy-L-M-Gy)
- no. 8 "Le soir" (Este) G-dúr, 4-tételes (Gy-L-M-Gy)

- a no. 6- Reggel első tételének **lassú bevezetése** – az egyik legkorábbi ismert példa Haydn szimfonikus életművében – **egyértelműen programzene**: a **zenekari crescendo a napfel-kelte zenei ábrázolása**

-fúvós hangszereknek önálló szerep van

- mindhárom mű közös vonása a legkülönfélébb hangszerek szólisztikus kezelése, de alapvetően szimfonikus
- tehát nem concerto vagy sinfonia concertante(korra jellemző ritornello-s forma)

Sturm und Drang stílus:

-Gluck Orfeójából ered a stílus hevessége (Fúriák tánca)

-gyakran **moll hangnemű** Haydn művekben

- távoli hangnemek (a 45. Búcsú szimfónián kívül nincs más szimfónia fisz-mollban)
- összetettebb rimtikai és harmóniavilág
- külméretek tágulása és a harmóniai készlet bővülése
- ritmikai bizonytalanság
- szélsőséges ritmikai és regiszterbeli megoldások
- a komolyabb technikai ne-hézségek
- az ellenpont gyakoribb használata
- a témákon belüli kontraszt megjelenése a témák közötti kontrasztok helyett

no. 45 fisz-moll "Abschiedssinfonie" ("Búcsú"-szimfónia)

-heves stílusú darab

- I. tétel: az expozícióban párh.dúr, minore, cisz-moll-->az exp.vége
- IV. Tétel: Adagio !!!egymás után elhallgatnak a hangszerek!!!! ; A-dúr--- >moduláció után FISZ-DÚR , kéttagú forma

<u>J. HAYDN, Londoni szimfóniák</u> – <u>az első hatos sorozat</u> (1791– 92)

- már az első sorozat hat darabjainak többsége is lassú bevezetéssel induló nyitótétellel kezdődik (kivétel a sorozat egyetlen moll ciklusa, a no. 95)
- az első sorozat hangszereléséből még hiányoznak a klarinétok, a fuvola pedig nem mindig kettesével szerepel

<u>J. HAYDN, Londoni szimfóniák</u> – <mark>a második hatos sorozat</mark> (1793–95)

- a második sorozat valamennyi darabja lassú bevezetéssel induló
nyitótétellel kezdődik; a no. 103 esetében a lassú bevezetés anyaga a nyitó téte
vége felé is visszatér, illetve transzformált alakja a gyors szonátaformájú részben is
többször megjelenik
a hangszeres apparátushoz 2–2 fuvola és klarinét is tartozik; a no. 100
második és negyedik tételében ehhez még törökös zenében használt ütőhangszerek
(triangulum, cintányér, nagydob) is csatlakoznak
tonális szempontból új, Beethoven és Schubert gyakorlatát előlegező
ielenség a mediáns, alsómediáns, illetve leszállított alsómediáns

hangnemek alkalmazása egy lassú tétel (no. 99, II) és két trió hangnemeként (no. 99, III; no. 104/III)

MOZART szimfóniái

S Földrajzi és kronológiai áttekintés) :
---------------------------------------	------------

- □ az 1764–66-ban, Londonban és Hágában keletkezett szimfóniák háromtételes sinfonia a 8(otto)-k (2 ob, 2 cor, archi), nyitótételeik bővített kéttagú formájúak
- az 1767 68-as **bécsi utazás idejére** keltezhető szimfóniákban **először** jelenik meg a **négytételesség és a szonátaformájú nyitótétel**
- az 1770–72-es **itáliai utazások idejére** keltezhető művek között egyaránt előfordulnak **három- és négytételes darabok**
- a Mozart-szimfóniák nagyjából fele az 1770–80 közötti időszakban,
 - □ Salzburgban íródott:
 - közülük háromsoktételes szerenádból rövidült szimfóniává
 - egy további egytételes attacca nyitány
 - az első moll szimfónia stílusát és keletkezési idejét (1773) tekintve is Haydn Sturm und Drang-nak nevezett szimfóniáival állítható párhuzamba

- az 1778-ban **Párizsban** bemutatott, **háromtételes szimfónia** kivételesen nagy zenekari apparátust foglalkoztat, amely Haydn utolsó londoni szimfóniáival összemérhető (2 fl, 2 ob, 2 cl, 2 fg, 2 cor, 2 tr, timp, archi)

- a bécsi időszakban a szimfóniakomponálás feltűnően háttérbe szorult
 - 6 műből kettőt ráadásul Linzben , illetve Prágában mutattak be

az 1788-ban komponált három utolsó mű persze kivételes (

- K. 543: 2 cl, oboák nélkül;
- 550: moll-szimfónia a nyitótételben ultrakromatikus kidolgozással;
- 551: a zárótétel fugatós szonátaforma)

MOZART, K. 504 D-dúr ("Prágai") szimfónia

- a mű **1786 decemberében** keletkezett **Bécsben**, (Mozart ekkor még angliai utazást és bemutatót tervezhetett)
- meghívást kapott Prágába, ahol körülbelül ekkor tájt nagy sikerrel mutatták
 be a Le nozze di Figarót (az ősbemutató Bécsben volt)
- 1787. Jan. El is megy Prágába-->
 - maga vezényelte a Figaro egyik előadását; január 19-i koncertjén pedig zongoristaként is fellépett, illetve bemutatták a szimfóniát

- a mű Mozart <mark>legkésőbbi háromtételes szimfóniája</mark>; a menüett nélküli felépítés NINCS összhangban a prágai gyakorlattal
- a prágai látogatás után --> **egy újabb operamegbízás** lett: ennek eredménye a **Don Giovanni**, amelynek ősbemutatójára 1787. október 29-én került sor az Prágai Nemzeti Színházban